

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ I „ROLNIK“

„Drwęca“ wychodzi 8 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,30 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,89 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr.,
na stronie 3-linowej 50 gr., na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Drak i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z o. p. w Nowemiście.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

ROK XIV.

NOWEMIASTO-POMORZE, SOBOTA, DNIA 13 PAŹDZIERNIKA 1934

NR. 120a

Tym, którzy fałszywie rozgłaszają wieści o naszych Powstańcach i Wojakach.

W związku z odmówieniem zarejestrowania organizacji naszych Powstańców i Wojaków w piśmie sanacyjnych ukazały się tendencyjne przedstawienia spraw naszych Powstańców, mających na celu zdyskredytowanie ich w opinii publicznej i usprawiedliwienie ich rozwiązania. Oczywiście bezskutecznie, bo opinia publiczna ma już ustalony swój sąd o tem, czem są nasi Powstańcy i Wojacy, ale, żeby nie było ani najmniejszej pod tym względem wątpliwości co do tego, czy słuszne są stawiane ze strony sanacji naszym Wojakom zarzuty, podajemy poniżej wywody z łona tejsze organizacji, oparte jedynie i wyłącznie na faktach. Brzmia one, jak następuje:

„W odpowiedzi na wielce krzywdzące insynuacje pod naszym adresem ze strony pism sanacyjnych odpowiadamy, jak następuje:

I. Zarzut nielojalności wobec Rządu polskiego jest pospolitim oszczerstwem; w stosunku bowiem do Rządu Polskiego zajmowaliśmy zawsze stanowisko lojalne. Niesłuszny całkowicie jest również drugi zarzut, jakobyśmy zerwali kontakt z władzami wojskowymi.

II. Kontakt z władzami wojsk. straciliśmy na skutek usunięcia nas z organizacji W. F. i P. W. mocą rozkazu z 1931 r. Głównego Kom. Wojaków DOK. VIII. Usunięcie to nastąpiło wbrew woli naszych Towarzystw, które, zrywając kontakt z partyjnemi Wojakami DOK. VIII., nie zmieniły swego stanowiska w stosunku do władz wojskowych. Co było powodem usunięcia Powstańców i Wojaków z W. F. i P. W.?

III. Powodem usunięcia nas ze szeregów W. F. i P. W. było odrzucenie przez nas znanego „statutu grudziądzkiego“, który to statut, uchwalony na nielegalnie zwołanym zjeździe delegatów z 22. III. 31 r., zawierał postanowienie, że każde Tow. P. W. tworzy Koło Przyjaciół Zw. Strzeleckiego.

Mieliśmy więc zostać na wskroś partyjnym towarzystwem.

Chcąc pozostać nadal w szeregach bezpartyjnej organizacji, przystąpiliśmy do Zw. Tow. P. W. w Poznaniu O.K. VII. Do tej organizacji należeli członkowie różnych obozów politycznych, zatem organizacja ta jest niewątpliwie bezpartyjną organizacją przysposobienia wojskowego, w przeciwieństwie do sanacyjnych Wojaków O. K. VIII., do których należą członkowie tylko z jednego obozu politycznego.

Nasze towarzystwa stały zawsze zdala od spraw politycznych, tymczasem Tow. P. i Woj. sanacyjnych O. K. VIII. biorą czynny udział w życiu politycznym, o czem świadczy chociażby fakt, że przy wyborach do rad miejskich w r. 1933 wydali odezwę wyborczą, w której nakazywano głosować na listę sanacyjnego Nar. Bloku Gospodarczego.

IV. Mimo bezpodstawnego wykluczenia nas z szeregów W. F. i P. W. staraliśmy się utrzymać kontakt z władzami administracyjnymi i wojskowymi, które to władze prosiłyśmy o wzięcie udziału, względnie o objęcie kierownictwa w pracach przysposobienia wojskowego, jednakże starania nasze pozostały bez skutku.

V. Również w Poznańskim towarzystwa nasze starały się współpracować z władzami państwowymi, które też w w niektórych wypadkach wzięły udział w imprezach naszych towarzystw. Zwłaszcza w apelu okręgowym w Zdunach 13. 8. 33 brał udział starosta Kasprowicz i dowódca 56 pp., dalej w apelu okręg. w Kępnie w lipcu 33 r. czynny udział brał starosta Dąbrowiecki i jako gość b. dow. O. K. VII. gen. Sosnowski.

VI. Towarzystwa nasze nietylko, że nie stały poza nawiasem pozytywnej pracy nad

wzmocnieniem sił obronnych Państwa, lecz przeciwnie, prowadziły pod każdym względem ruchliwą pracę, którą napewno poszczycić się nie mogą sanacyjne organizacje przysposobienia wojskowego, albowiem główną pracą tych organizacji — to sprawy polityczne.

VII. Zapewniamy naszych sanacyjnych „opiekunów“, że mimo rozwiązania towarzystw P. i W. wszyscy członkowie tych towarzystw będą umieli w razie potrzeby bronić Ojczyznę lepiej od wszystkich tych „Obrońców Pomorza“, którzy dopiero od roku 1926 odkryli Pomorze i starają się wciągnąć wszystkich pod płaszczk sanacyjny.

Nasi Powstańcy i Wojacy nie byli i nie będą nigdy ekspozyturą żadnej partji. Organizacyjni powstałi oni u nas już w roku 1920. A zrodził ich nie żaden nacisk ni terror partyjny, a jedynie i wyłącznie zdrowa myśl i dojrzała świadomość polityczna całego społeczeństwa pomorskiego. Cóż to był za krzepiący widok te karne zastępy, w jednym zgodnym ordynku idące dla obrony Ojczyzny, mimo różnicy przekonań i poglądów politycznych. Czegoś podobnego sanacja absolutnie nie jest w stanie ani w przybliżeniu stworzyć. Ona zdolna rozbijać przez zgodną wolę społeczeństwa potworzone organizacje albo naciskiem i terorem lub obietnicami materialnych korzyści zaludniać swoje własne organizacje, ale nigdy, przynajmniej nie zdolna ona na podstawie dobrowolnego i ochotnego aktu woli skupić całe społeczeństwo w świadomych wzniesłego celu organizacjach.

W końcu stwierdzamy, że Państwu nie wystarczą tylko sanacyjne organizacje, albowiem organizacje te państwa nie stworzyły, lecz stworzył je Naród i utrzyma je też Naród.

Nawet sanatorzy domagają się rozwiązania „Legjonu Młodych“.

Sanacyjno-konserwatywny „Czas“, omawiając „czystkę“, przeprowadzaną w sanacyjnym „Legjonie Młodych“, twierdzi, że „czystka“ ta nie wykorzeni zła istotnego, polegającego na tem, że organizacja ta, głosząc hasła czerwonego radykalizmu, stanowi anomalję ideową w obozie sanacyjnym.

— Trudno w drodze szybkiej ewolucji — pisze „Czas“ — z ustroju komunistycznego powrócić do kapitalistycznego. Od poglądów antykatolickich do katolickich. Niewątpliwie najlepszą drogą wyjścia byłoby rozwiązanie „Legjonu Młodych“ i powołanie do życia nowej organizacji, nie obciążonej takim balastem kompromitacji, jak „Legjon Młodych“.

Jak z tego widać, sanacyjno-konserwatywny „Czas“ krakowski zarzuca sanacyjnemu „Legjonowi Młodych“ tendencje komunistyczne i antykatolickie.

VII obwód Legjonu Młodych w Warszawie — chce się rozwiązać.

Po buntach „młodych legionistów“ w Częstochowie i Białymstoku zanotować należy następującą rezolucję VII obwodu Legjonu Młodych w Warszawie:

„Zebranie członków obwodu VII Legjonu Młodych m. st. Warszawy uchwała rozwiązanie obwodu VII Legjonu Młodych i wystąpienie wszystkich członków obwodu z Legjonu Młodych Zw. Pracy dla Państwa — ze względu na obecny oportunistyczny kierunek ideowy, reprezentowany przez władze naczelne organizacji, niezgodny z dotychczasowymi podstawami ideologii „Legjonu Młodych“.

Wyjazd żydów do Palestyny. Szczęśliwej drogi!

Centralny wydział palestyński w Warszawie opracowuje plan przydziału certyfikatów (zezwoleń) dla wychodźców do Palestyny na najbliższe półrocze. Według przewidywań wydziału palestyńskiego do 1 kwietnia 1935 r. wyjedzie z Polski do Palestyny około 10.000 emigrantów różnych kategorii. W nadchodzącym miesiącu wyemigruje około 1.800 osób, przyczem 1.100 wyjedzie w dwóch grupach w tych dniach.

Otwarta wojna w obozie „Kwok“.

Napad na lokal, steroryzowanie funkcjonariuszki i zabranie archiwów.

Donosiliśmy już o burzliwym przebiegu zajęcia sanacyjnego Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet, na którym ostro starły się z sobą dwa przeciwne kierunki, pisaliśmy, że jakkolwiek zwycięstwo większością dwóch głosów odniosła pos. Moraczewska nad dotychczasową przewodniczącą Związku pos. Jaworską, to jednak zażarta walka trwa nadal.

Obrona przewodniczącą p. Moraczewska rozpoczęła w Związku urządowanie, natomiast strona przeciwna postanowiła nowy zarząd pozbawić możliwości załatwiania spraw przez zabranie archiwów. Na tem tle doszło w środę 3-go bm. do zajścia, którego przebieg jest tak znamienity, że podajemy go w całości wedle listu, jaki tegoż dnia wystosowała do p. Moraczewskiej funkcjonariuszka „Związku“, mająca w lokalu Zw. mieszkanie, p. Helena Zarembianka. List przytaczamy dosłownie:

„Uważam za swój obowiązek zakomunikować, co nastąpiło dnia 2 i 3 października 1934 r.

Pani Grynberżanka przyszła do normalnego zajęcia w godzinach popołudniowych. Po skończonych czynnościach p. Grynberg zaczęła szukać we wszystkich biurkach, z którymi miała do czynienia, twierdziła, że musi znaleźć asygnałki wartości w sumie 47 zł. Od czasu do czasu przyjmowała telefony.

W międzyczasie przyszła p. Ceysyngierówna, była bardzo krótko, następnie ja przyjechał telefon około godz. 9-ej od p. Jaroszewiczowej H., która prosiła do aparatu p. Grynberg. P. Grynberg była już ubrana do wyjścia. Po krótkiej rozmowie p. Grynberg z p. H. Jaroszewiczową, p. Grynberg zdjęła ubranie i będąc podenerwowana, znowu zaczęła pracować przy swoim biurku.

Ponieważ byłam bardzo zmęczona, więc zwróciłam się do p. Grynberg z prośbą o skończenie zajęcia, wówczas p. Grynberg zatelefonowała do kogoś, krótko mówiąc: „Zdaje mi się, teraz nie można, wszystko w porządku“ i wyszła z biura.

Po pewnym czasie ostro dzwoniło do drzwi i telefonu. Drzwi nie otwierałam, telefonu nie przyjmowałam.

Dzisiaj, t. j. dn. 3 bm. o godz. 7-ej rano, ostro dzwoniło, na moje pytanie „Kto tam?“, odpowiedziano: „Wachtłówna z listem do p. ministrowej Z. Moraczewskiej“. Odpowiedziałam na to, że panie urzędują od godz. 9-ej.

Dobijanie się do drzwi nie ustało. Po uchyleniu drzwi kilka pań, stojących po drugiej stronie, weisnęły je i weszły przemocą. Były to panie: Wachtłówna, Ceysyngierówna, Jaroszewiczowa, Barańska, Wolska, Całabanówna, Naglerowa, Strzelecka, Konopezyńska, Gawrońska i inne, w obecności przyprowadzonego ślusarza.

P. Barańska potrząsnęła mną za ramiona, nakazując stać nieruchomo, „bo zabijemy“ i oddała pod opiekę ślusarza, posiadającego żelazne narzędzia i pręt. Poczem zbliżyła się do mnie p. Ceysyngierówna, wzięła mnie pod ramię, odprowadziła do sąsiedniego pokoju, proponując zł 25 z poleceniem zachowania catego zajścia przy sobie. Ponadto inne panie podawały mi jakieś pieniądze, przypominając, że dały mi pracę, obiecując nadal takową — za milczenie o zajściu, żądając wyjazdu do p. Jaroszewiczowej, twierdziły, że nie wypuszczą mnie z rąk, że „nie pisnę“, krzycząc, że niewiadomo, kto tu będzie rządził, jaki tu będzie Zarząd.

W tej chwili zemdlałam. Po obudzeniu, czując się okropnie, prosiłam, żeby mnie wypuściły do siostry. Po ubraniu się, wychodząc, widziałam, jak przegladaly biurka, wyjmując dokumenty, (wożny twierdzi, że wynosiły do samochodu czekającego przed bramą). Po przyjeździe do siostry natychmiast zatelefonowałam do pań Steinowej i Moraczewskiej.

Z najwyższem poważaniem

(—) Helena Zarembianka.

P. S. W tej chwili przypominam sobie, że jedna z kobiet, gdy zaczęłam krzyczeć, włożyła mi chustkę w usta, by stłumić krzyk.

Takimi metodami walczą sanacyjne kobiety. I one to chcą zagarnąć pod swe opiekuńcze skrzydła i nasze pocziwe Polki-katoliczki na Pomorzu!

Katolicki kościół „narodowy“ w Niemczech.

Organ katolicki „Germania“ donosi o powstaniu w Essen nowego związku pod nazwą „katolicki narodowy ruch kościelny“, do którego przyjmowani są Niemcy-chrześcijanie bez różnicy wyznania. Jako cel swych dążeń nowy związek ogłasza stworzenie „katolickiego niemieckiego kościoła narodowego“ z niezależnym od Rzymu biskupem na czele oraz z językiem niemieckim w liturgji kościelnej.

Jeszcze w sprawie potwornego zamachu w Marsylii.

O zamordowaniu króla Jugosławii i min. Barthou donosiliśmy już pokrótce. Obecnie podać jesteśmy w stanie bliższe szczegóły. A mianowicie:

Królewski wjazd do portu w Marsylii.

Marsylja, 9. 10. Zgodnie z zapowiedzią przybył do portu marsylijskiego krążownik jugosłowiański „Dubrownik”, eskortowany przez trzy kontrtorpedowce francuskie, z królem Aleksandrem jugosłowiańskim na pokładzie.

W czasie wjazdu do portu o godz. 16 ustawiły się na powitanie dostojnego gościa wszystkie okręty francuskiej floty śródziemnej oraz piechota kolonialna i strzelcy senegalscy. Oddano 21 strzałów powitalnych. Miasto było wspaniale udekorowane. Olbrzymie tłumy wyległy na ulice.

Triumfalny przejazd przerwany tak okropnie.

Na powitanie króla Jugosławii przybyli do Marsylii minister spraw zagr. Francji, Ludwik Barthou, min. spraw wojsk. Pietri, generał, dyplomaci i inni wysocy dostojnicy państwa. W orszaku królewskim znajdowali się również ministrowie z min. spraw zagr. Jęticzem na czele, admirał, generał i najwybitniejsi dygnitarze państwowi.

Powitanie w Marsylii odbyło się według zgóry ustalonego ceremoniału. Min. Barthou przystąpił do króla Aleksandra, witając go w imieniu prezydenta republiki francuskiej Lebruna i rządu. Po chwili król Jugosławii zajął miejsce w otwartym samochodzie i ruszył triumfalnie do miasta. Towarzyszył mu min. Barthou. Swita jechała konno. Policja utworzyła gęsty szpaler.

Gdy król przejeżdżał obok giełdy, krótko po godz. 16, jakiś nieznaną osobnik przedarł się przez kordon policji, wskoczył na stopnie samochodu i oddał około 20 strzałów. Widzowie podnieśli okrzyki, pełne przerażenia. Zapanował ogólny chaos. Trudno było w pierwszej chwili zorientować się w sytuacji. Kilku żołnierzy padło rannych na ziemię.

Orszak skierował się w stronę prefektury i ratusza miejskiego.

Król Aleksander, przeszyty trzema kulami, zmarł po przewiezieniu do ratusza.

Król Jugosławii ranny był trzema kulami. Z tego dwie były śmiertelne, w wątrobę i lewą pierś. Ostatnia spowodowała krwiotok i śmierć, która nastąpiła o godz. 17.20 po przewiezieniu do ratusza.

Jak opisuje szofer ohydny zamach?

Szofer samochodu królewskiego oświadczył o zamachu:

„Gdy samochód przejeżdżał przez plac giełdy, jakiś osobnik rzucił się na stopnie wozu i wystrzelił 4 czy 5 razy w stronę króla. W tej chwili rzuciłem się na złoczyńcę, chcąc go ubezwładnić. Jednocześnie adjutant króla, który znajdował się w samochodzie, wyrwał szablę z pochwy i wymierzył kilka ciosów zamachowcowi, który padł na bruk. Tłum chciał go zlinczować”.

Zamachowiec, ciężko ranny, jeszcze strzelał.

Pułk. Piollet, który jechał konno obok samochodu króla Aleksandra, przedstawia przebieg zamachu następująco:

„W chwili, gdy samochód, w którym jechali król Aleksander, minister Barthou i gen. Georges, znajdował się w pobliżu giełdy, zauważyłem, jak z tłumu oderwał się pewien osobnik, który prześlizgnął się obok policji i wskoczył na stopnie samochodu. Wspiąłem natychmiast konia ostrogami. Nie mogłem jednakże przeszkodzić zamachowcowi, który w okamgnieniu wyciągnął rękę i oddał kilka strzałów do siedzących dygnitarzy. Dwa razy ciałem zamachowca szablą, powalając go na ziemię. Szofer samochodu oddał kilka strzałów do leżącego już na ziemi zamachowca, który, leżąc, nadal strzelał, raniąc jeszcze dwóch policjantów i jedną kobietę, która stała w pierwszym rzędzie wśród widzów. Policjanci i gwardziści rzucili się na mordercę i podnieśli go z ziemi, chroniąc go przed zlinczowaniem”.

Min. Barthou zmarł w czasie operacji.

Sądzono początkowo, iż min. Barthou odniósł zaledwie lekką ranę w rękę. Widząc słaniającego się obok siebie króla, od razu pomimo rany się nim zaopiekował.

Przewieziony do szpitala, min. Barthou musiał być poddany operacji. Postanowiono odjąć lewą rękę ministra do łokcia, gdyż kość była zupełnie przez kulę zdruzgotana.

W czasie operacji nastąpił krwiotok. Postanowiono przeprowadzić transfuzję krwi. Min. Barthou, 72-letni starzec, osłabł przytem tak bardzo, że w pewnej chwili przestało mu bić serce i minister zmarł.

Zamachowiec zmarł. — Tajemnica pochodzenia mordercy. — Sfałszowany paszport i zagadkowe litery na ramieniu.

Dzienniki donoszą, że zabójca króla zmarł w ciągu ub. nocy. Na ciele jego odnaleziono wytatuowany znak z literami V.M.R.O. według przypuszczeń prasy, inicjały te odpowiadają rewolucyjnej organizacji macedońskiej. Władze policyjne przez całą noc sprawdzały paszport i dokumenty osobiste zabójcy. Okazuje się, że miał on paszport, wydany przez konsulát czechosłowacki dn. 30 maja 1934 r. w Zagrzebiu. Posiadał wizę wjazdową policji zagrzebskiej z dn. 31 maja rb., a ponadto wizy przejazdu stacji granicznej Maribor (Jugosławia) w dn. 26 września stacji Spifeld (Austria), Bichs (Szwajcaria), wreszcie pogranicznej stacji francusko-szwajcarskiej Vallorbre. Broń, z której strzelał, była najnowszym modelem pistoletu automatycznego z magazynem, obejmującym 20 kul. W kieszeniach zabójcy znaleziono ponadto liczne magazyny zapasowe, około 100 kul oraz bombę.

Przeprowadzone w Zagrzebiu dochodzenie wykazało, że żadnego paszportu zagranicznego ani wizy na nazwisko Kalemen władze policyjne wcale nie wydawały. Wynika z tego, że zabójca króla przybył do Francji prawdopodobnie ze sfałszowanymi dokumentami.

Aby nie wikać sytuacji politycznej policja francuska milczy. — Wie ona, kim jest zbrodniarz.

Warszawa, 11. 11. „Kurier Warszawski” otrzymał od pewnego dyplomaty w Białogrodzie nast. oświetlenie zamachu w Marsylii.

Fakt, że zamachowiec miał przy sobie taki paszport, to tylko w tym celu, by śledztwo i władze śledcze skierować na fałszywe tory.

Podkreślanem jest również, że zamachowiec na ramieniu miał znak organizacji macedońskiej, co również zmierzało do zmylenia tropu. Gdyby bowiem istotnie był Macedończykiem, to, znając stosunki organizacji macedońskiej zagranicą, należałoby wyciągnąć dla pokoju europejskiego bardzo złośliwe wnioski.

Policja francuska wie niewątpliwie, kto jest zbrodniarzem oraz na czyich był usługach i jeśli milczy, to w myśl wskazówek Quai d'Orsay, żeby nie wikać sytuacji międzynarodowej i nie przyspieszyć katastrofy.

Królowa w rozpacz.

Królowa Marja jechała, jak już pisaliśmy, drogą lądową. O zamachu zawiadomił ją prefekt w Besancon w późnych godzinach wieczornych, przybywając do salonki królewskiej.

Wiadomość o śmierci małżonka wywołała u niej ogromne przygnębienie i rozpacz. Z królem miała się spotkać w Dijon, dokąd właśnie jechała. Stąd mieli się wspólnie udać do Paryża.

Oburzenie w całej Francji na służbę bezpieczeństwa.

W całej Francji panuje wielkie oburzenie na służbę bezpieczeństwa, która nie umiała unieszkodliwić zamachowca, mimo, iż króla strzegło 1.200 policjantów, 191 urzędników policji śledczej, 48 gwardzistów, 120 żandarmów oraz wojsko, które tworzyło szpaler.

Jest wprost nie do wiary, aby jeden człowiek mógł być dokonać tak masowego mordu w obliczu takiej armii policyjnej. Oprócz króla i ministra Barthou ranny został bowiem jeszcze gen. Georges, który jest przewidziany na następcę gen. Weyganda na stanowisku szefa Sztabu Generalnego. Poza tym zabity został policjant, który zamachowcowi zastąpił drogę, a ciężkie rany odnieśli dalsi policjanci oraz kilka osób z tłumu. Pogłoski o ciężkim poranieniu pewnego admirała francuskiego i admirała jugosłowiańskiego na szczęście nie sprawdziły się.

A dodać jeszcze należy, że przed przyjazdem króla Aleksandra do Francji policja francuska zastosowała wszelkie środki ostrożności. Do władz odpowiedzialnych za bezpieczeństwo monarchii, rozesłano przeszło 200 filmów osobników podejrzanych. Wszystkie hotele w Marsylii i Paryżu poddane były ścisłej obserwacji.

W czasie strzelaniny w Marsylii rannych zostało kilku widzów. Do szpitala przywieziono 6 rannych, wśród nich dwoje dzieci. Jeden z policjantów, ranny w brzuch, dogorywa.

Straszny zamach przypadkowo sfilmowany.

Początkowo przypuszczano, iż zamachu dokonała cała grupa. Mówiono nawet o 10 osobnikach. Ustalono tymczasem, że wszystkie strzały oddał jeden człowiek. Scena strasznego zamachu została przypadkowo sfilmowana. Przy zachowaniu największej ostrożności została taśma filmowa wywołana i doręczona prefektowi policji w Marsylii.

Według doniesień „Paris Sois” w kieszeni mordercy znaleziono bombę oraz dwa rewolwery.

Wstrząsające wrażenie w całym świecie.

Z całego świata nadchodzą wieści o olbrzymim wrażeniu, wywołanem po otrzymaniu wiadomości o okrutnym zamachu. Zewsząd napływają depeche kondolencyjne, a w niektórych krajach zarządono żałoby. Wszędzie powiewają sztandary na półmaszt.

Zwłoki króla złożone w ratuszu.

Zwłoki zamordowanego króla złożono na kanapie w ratuszu.

Obok salonu ze zwłokami króla pełnili straż wysocy dygnitarze jugosłowiańscy i francuscy oraz stary kamerdyner króla, który pamięta jego dzieciństwo i towarzyszył królowi jako ordynans podczas całej kampanii wojennej.

Lista zabitych i rannych.

Paryż, 10. 10. Liczba zabitych w czasie zamachu w Marsylii wynosi 3 osoby: króla Aleksandra, ministra Barthou i urzędnika policji Galy'ego. W szpitalu znajduje się 9 osób, w tym ranny generał Georges, a dwie osoby pozostają w leczeniu domowym.

Jak się okazuje, zamachowiec strzelał z pistoletu maszynowego najnowszej konstrukcji o 20 strzałach.

Królowa Marja i Prezydent Leorun w Marsylii.

Paryż, 10. 10. Królowa jugosłowiańska Marja wyjechała dziś do Marsylii.

Do Marsylii wyjechał także prezydent republiki francuskiej, Lebrun.

Premjer Doumergue chwilowym zastępcą min. Barthou.

Paryż, 10. 10. Do czasu ustanowienia następcy ministra spraw zagranicznych Barthou funkcje te przejął premjer Doumergue.

Sześciomiesięczna żałoba w Jugosławii.

Belgrad, 10. 10. Rada Ministrów zarządziła z okazji tragicznej śmierci króla Aleksandra sześciomiesięczną żałobę w całym kraju. W środę przed południem były dzwony we wszystkich kościołach Jugosławii. Na wszystkich domach powiewają chorągwie żałobne. Wszystkie szkoły są dzisiaj zamknięte.

Raz, kiedyśmy się w dość licznej gronie dla odebrania żołdu do kancelarii komendanta zebrałi, pułkownik i baron, zrobiwszy ze swych rąk rynnę dla obrony swego nosa, gdy się tak do swego biurka przyciskał i obejrzał się z uszanowaniem, spostrzegł faworyty p. K., i zapytał, dlaczego bakenbardy jego tak długie? W łagodnych wyrazach radził mu, aby je obciął cokolwiek, pokazując za przykład, że żaden z jego rodaków podobnych nie nosi. P. K., uśmiechnawszy się, zapytał go również, dlaczego nos jego tak długi? I radził mu nawzajem, aby i on swojego odrąbał kawał, dowodząc, że nietylko żaden Anglik, ale i żaden nawet człowiek podobnego nigdy nie miał i nie ma nosa. Baron wyciągnął rękę artylerzyście i odtąd żyli z sobą w przyjaźni.

Ale wracam do pojedynku, który wpłynął jednak na dalsze życie moje. Obecni bowiem świadkowie unosili się nad moim taktem, zimną krwią i odwagą. Z tego powodu w kilka tygodni potem w charakterze emisariusza wysłano mnie wraz z drugimi do prowincji polskich, aby tam przygotować społeczeństwo polskie do powstania.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wincenty Migurski.

28-LETNIE WYGNANIE

CZYLI UCIECZKA MOJA Z SYBIRU Z ŻONĄ I DWOJGIEM NIEŻYWYCH DZIECI.

Zdarzenie prawdziwe z 1835 r.

(Ciąg dalszy).

Józef, brat mój, zrzucił z siebie wierzchni ubiór i schwywszy pistolet, groźnym spojrzeniem wyzwał Konstantego. Ja zaś leżałem na ziemi i chociaż kula przeszła mi policzek, krew się polała, widziałem jednak przygotowania mego brata.

— Jak mnie kochasz, Józefie! — zawołałem — nie rób nic Konstantemu!

Wszystko to odbyło się w jednej chwili. Brat mnie usłuchał, przytomni rzucili się na mój ratunek. Doktor obejrzał ranę i okazało się, że kula, odbita o wierzchnią szczękę, zatrzymała się w ustach, a za wypłuciem krwi wyleciała spłaszczona. Z podwiązana już twarzą pierwszy wyciągnąłem rękę przeciwnikowi, którą on, do łez rozczulony, z uniesieniem pocałował; z p. J. zaś Konstanty w

żaden sposób strzelać się nie chciał.

Jakkolwiek pojedynek ten sekretnie miał się odbyć, nie mógł on jednak ukryć się przed władzą. W parę dni bowiem przyszedł do mnie komendant miasta, baron M. i urzędowo zapytał, czy nie mam jakiej pretensji do mego przeciwnika, albowiem w takim razie mógłby ofiarować prawa krajowe na moje usługi. Ale kiedy, dziękując mu za opiekę, oświadczyłem, że Konstantemu nic się odemnie nie należy, odszedł, nie widziawszy nawet mego antagonisty.

A propos tego pana barona opowiem jeden o nim wypadek.

Baron M., rodem Anglik, miał nos długi i ogromny. Trzeba takiego zdarzenia, że niejaki oficer artylerji byłego wojska naszego wypiełgnował starannie swoje faworyty, które były tak długie, troskliwie upomadowane i naprzód uczesane, że mu całkiem twarz tak zasłaniały. Obaj ci panowie zwrócili na siebie niemal całego miasta uwagę. Ulicznicy ich węglem lub kredą na parkanach i ścianach w karykaturze przedstawiali, a studenci piórem, ołówkiem, a niekiedy i farbami na papierze malując, przykładali do szyb.

11-letni Piotr — królem Jugosławi.

Londyn, 10. 10. Następcą tronu jugosłowiańskiego został 11-letni książę Piotr, który przed kilku zaledwie tygodniami ukończył w swoim kraju szkołę ludową, poczem wyjechał na dalsze studia do Anglii, do szkoły Sandroyd w Surrey. Tu miał pozostać dwa lata. Tymczasem okrutny los zrzucił inaczej. 11-letni Piotr zostanie królem.

Kiedy dyrektor szkoły otrzymał telefoniczną wiadomość o zamachu, obudził księcia o 6 godz. rano. Postanowiono nie mówić mu nic o zmianach, zaszłych w jego życiu, aż do dzisiaj. Kiedy dyrektor otrzymał wiadomość o zamachu, obudził księcia o 6 godz. rano. Postanowiono nie mówić mu nic o zmianach, zaszłych w jego życiu, aż do dzisiaj. Kiedy dyrektor otrzymał wiadomość o zamachu, obudził księcia o 6 godz. rano. Postanowiono nie mówić mu nic o zmianach, zaszłych w jego życiu, aż do dzisiaj.

Oczywiście 11-letni Piotr będzie królem tylko z nazwy. Naprawdę rządzić będzie chwilowo królem specjalna rada regencyjna. Młody król wstąpi na tron jako Piotr II.

Skład Rady Regencyjnej.

Białogród, 10. 10. Testament króla Aleksandra, który został otwarty, przewiduje Rząd Rady Regencyjnej, która składać się będzie:

1. z księcia Pawła Karageorgewicza,
2. senatora i byłego ministra jugosłowiańskiego dr. Stankiewicza,
3. dr. Iwo Petrowicza.

Demonstracje przeciwko policji w Paryżu.

Paryż, 10. 10. Jak donosi „L'Oeuvre”, odbyły się wczoraj w Paryżu wielkie demonstracje przeciwko policji francuskiej. Przed komendą policji zebrał się tłum ludzi, który wznosił przeciwko policji wrogie okrzyki. Tłum rozpuścił.

W dzielnicę łacińskiej elementy prawicowe urządziły demonstrację przeciw ministrowi spraw wewnętrznych Sarraut'owi, przyczem doszło do starcia z demonstrantami lewicowymi. Doszło do bójki, w czasie której pewien student został poważnie poraniony. Policja rozproszyła demonstrantów, a rannego studenta koledzy przenieśli w bezpieczne miejsce. Aresztowań nie dokonano.

Prasa francuska gwałtownie atakuje policję.

Znaczna część prasy francuskiej ostro atakuje policję francuską.

WIADOMOŚCI.

Nowe miasto, dnia 12 października 1934 r.

Kalendarzyk. 12 października, Piątek, Maksymiliana P. w. —
13 października, Sobota, Edwarda Kr. w. —
14 października, Niedziela, 21 po Św., Kaliksta. —
Wschód słońca g. 6 — 01 m. Zachód słońca g. 16 — 44 m. —
Wschód księżyca g. 14 — 34 m. Zachód księżyca g. 23 — 19 m.

Z miasta i powiatu.

Wybryki młodych awanturników. Pobicie woźnego szkoły powsz.

Nowe miasto. W środę, 10 bm. wiecz. cz. tut. Kat. Stow. Młod. odbywali swe ćwiczenia gimnastyczne w hali gimnast. szkoły powsz. W pewnym momencie kilku młodzików, „rozweselonych” monopolówką, wtargnęło na dziedziniec i do hali gimn., co przeszkadzało ćwiczącym. Na interwencję ich woźny szkoły powsz., p. Grzymowicz, zwracał awanturnikom uwagę na niewłaściwe zachowanie się i starał się ich wyprosić z terenu szkoły. Awanturnicy natomiast rzucili się na p. G. i dotkliwie go pobili. Należałoby życzyć przykłego ukarania pijanych młodzików.

Włamanie.

Nowe miasto. Wczoraj, w czwartek wieczorem i to w czasie gdy domownicy byli na nabożeństwie różańcowem dokonano włamania do mieszkania p. Walerji Olszewskiej przy ul. Jagiellońskiej. Sprawcy nieznani przetrzasnęli wszystkie pokoje, nawet garderobę, łóżka i piece prawdopodobnie za pieniądze. Nie zabrawszy niczego ułtuli się. Powiadomiona o włamaniu policja wszczęła dochodzenia.

Z jarmarku.

Nowe miasto. W ub. środę miasto nasze było pod wrażeniem wielkiego jarmarku. Już we wtorek wieczorem najrozmaitsze firy bagażu, przeważnie żydowskiego, zjeżdżały na rynek. Przez całą noc rozlegały się stuk i warkot samochodów ciężarowych, wreszcie i kłótnie o kawałek niekiedy miejsca na postawienie straganu. W środę rano przeważna część rynku była już zajęta, a ciągle jeszcze napływały rzesze kupców z towarami. Najwięcej zjechało się pejsatego żydostwa, które po wyczerpaniu ostatnich sił swoich zabrano się znowu do wkręcania swej tandety najwinnym ludziom, nietylko ze wsi, ale częściej może z miasta. Wśród kupujących widzieć, niestety, można było rozmaite warstwy od kmiotków poprzez robotników, rzemieślników i kupców do szaraczkowych niekiedy i wyższych urzędników. Ciekawe, że ze wszystkich straganów największym bodaj powodzeniem cieszyły się stragany żydowskie, w których za najgorszego gatunku tandety naiwni klienci płacili więcej niż za dobry materiał chrześcijańskiego kupca. Poza galanterją byli kupcy najrozmaitszej branży, każdy zachwalał swój towar, jak mógł. Nie brakło też różnych szulerów, czatujących także na głupotę ludzką. M. in. był też samochód, pełen słodczy, które można było wygrać przez t. zw. „koło szczęścia”. „Koło szczęścia” wraz z samochodem zarekwirowała lotna brygada kontroli skarbowej, gdyż przedsiębiorcy nie wykupili patentu.

Powiększyła się również kronika policji, która jeszcze w przeddzień jarmarku schwyciła znanych jej amatorów cudzej własności, zjeżdżających na „gościnne występy”. Poza tem kilkanaście osób schwytano na gorącym uczynku i osadzono w areszcie. Nie obyło się też bez awantur i bójek pijańskich, znalazło się bowiem dużo takich „spokojnych”, którym „ducha” pokrzepiła wódka i odrazu chodnik był dla nich za wąski. Torowali więc sobie drogę kijami, a ponieważ nikt dłużnym na to nie pozostał, więc bójka gotowa. Czasem też poszło od słowa do słowa, wreszcie do wzajemnego okładania się łaskami, nieodłącznymi towarzyszami jarmarcznych awanturników.

Równocześnie bardzo ożywiony ruch panował na targowisku, gdzie spędzono dużo bydła i koni.

Płacono za krowy 120—220 zł, jałowiznę 80—150 zł, żarłoki (bydło do pół roku) 30—60 zł, cielęta 8—15 zł. Za konie robocze płacono 70—150 zł, za lepsze 200—250 zł.

Z nastającym zmierzchem powoli opustoszało nasze miasto, wracając do normalnego stanu.

Tajemniczy wypadek.

Nowe miasto. W środę, 10 bm. późnym wiecz., przywieziono samochodem do tut. szpitala pow. nieprzytomnego człowieka w sile wieku, z okropnymi ranami na głowie; z jednej nawet mózg wychodził na wierzch. Jest to Domski Artur z Krotoszyń, którego znalazł posterunkowy na szosie niedaleko Wawrowic. Obok znaleziono rower. Nieszczęśliwy krótko po przywiezieniu do szpitala zmarł, nie odzyskawszy przytomności. Narazie trudno stwierdzić przyczynę tego tajemniczego wypadku, gdyż brak wszelkich danych, które wskazywałyby na jakiś nieszczęśliwy wypadek czy najechanie przez samochód czy wreszcie na napad. Dochodzenia są w toku.

Ofiary, złożone na rzecz powodziar w Komunalnej Kasie Oszczędności w Nowemście.

Obszar dworski Studa 13,50 zł, Komitet Lubawski Lubawa 75,70 zł. Gminy: Szwarcenowo 2,50 zł, Tylice 5,70 zł, Edw. Werner W. Bałowski 1 zł; z Nowogomiasta: urzędnicy: starostwa 18,80 zł, urzędnicy Wydziału Pow. 49,40, Zarządy Miejskie: ul. Srodkowa 4,70 zł, ul. Mickiewicza 7,90 zł, ul. Kościuski 23,50 zł, razem 202,70 zł, ogółem wpłacono 5660,03 zł.

Z Urzędu Stanu Cywilnego od 1—30 IX. r. b.

Nowe miasto. Urodzenia: roln. St. Marchlewicz (2), rob. Al. Pijaczynski (2), as. kol. J. Serożyński (m), niezam. Wer. Guleczyńska (2), podw. Bol. Maciejewski (m), rob. Fr. Skocki (2), rob. J. Domzalski (2), prof. Jan Rożycki (m), m. fryz. Br. Tuchewicz (m), rob. Ant. Lendzin (m), rob. M. Borowski (2), szewc L. Rosławski (2).

Śluby: M. Ostrowski i M. Krużyńska. Zgony: Jadwiga Michalska 11 lat, Władysława Okonkowa 49 lat, Feliks Płoski 74 lat, Jadwiga Marchlewska 77 l., Teresa Grzywacz 3 i pół mies., Winc. Marcinkowski 5 mies., Jerzy Serożyński 2 i pół mies., Jerzy Gretkowski 20 lat, Agn. Domzalska 5 lat, Wer. Kowalkowska 5 mies., Jerzy Rożycki 1 dzień.

Przekraczanie granicy na punkcie granicznym Rodzone-Rosen.

W związku z umową polsko-niemiecką o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z dnia 22. 12. 31 r. Starosta Powiatowy, że przekraczanie granicy na punkcie granicznym Rodzone-Rosen, odbywać się będzie:

- I. W porze letniej, tj. w czasie od 1 kwietnia do 30 września a) w dni powszednie od 7—12 i od 14—17-ej. b) w dni świąteczne od 7—9 i od 12—14-ej.
- II. W porze zimowej, tj. w czasie od 1 października do 31 marca a) w dni powszednie od 7—12 i od 14—17-ej. b) w dni świąteczne od 7—10 i od 12—13-ej.

Dla ruchu tranzytowego samochodowego zostały ustalone godziny urzędowania w ciągu całego roku kalendarzowego od godziny 7—19-ej bez przerwy.

Sprawa Szkoły Powszechnej.

Lubawa. Dotąd jeszcze nie wiadomo o udzieleniu przez władze gmachu gimnazjalnego na II szkołę powszechną. Nauka w szkole powszechnej odbywa się nadal na dwie zmiany, przed i po południu. Wśród rodziców panuje rozgorzczenie, gdyż dzieci wracają ze szkoły już o zmroku i przemęczone. Niewiadomo, jak długo trzeba będzie jeszcze czekać na załatwienie tej sprawy. Gmach pogimnazjalny stoi tymczasem pusty. Miasto czyni, co może, by sprawę pomieszczenia II szkoły powszechnej przyspieszyć, lecz władze traktują tę sprawę zbyt powolnie.

Narzekania na oświetlenie ulic.

Lubawa. W obecnej porze mrok zaczyna zapadać już od godz. 6. Na domiar tego należy zaznaczyć, że oświetlenie ulic w naszym mieście od dłuższego czasu bardzo nie domaga. Oświetlenie jest zaledwie śródmieście. Dalsze ulice toną w mrokach. Zawszą słyszy się narzekania, a mieszkańcy bocznych ulic boją się wyjść do miasta. Stosunki te wytworzyły się na skutek remontu motorów w elektrowni miejskiej, który ma niebawem być ukończony i dlatego można się spodziewać, że oświetlenie ulic wróci do normalnego trybu.

Zydowska przebiegłość.

Lubawa. Od dłuższego już czasu po okolicznych wsiach grasują żydowscy domokrądcy, którzy wszędzie wicają swój marny tandetny towar. Żydzi obrali sobie nasze miasto jako centrum, skąd następnie robią po wsiach wycieczki. W mieście muszą mieć składnice, gdzie towar przechowują; nadchodzą bowiem koleją dla nich większe ilości towaru. Ciekawse jest to, że żydzi mają podobno mieć patenty na handel domokrądnym i wskutek tego swój proceder uprawiają bez przeszkód. Dzieje się to w czasie, kiedy tut. kupiectwo ugina się pod ciężarami podatków i świadczeń społecznych. Kupiec polski musi płacić podatki i inne ciężary, więc jakże może prowadzić konkurencję z żydowskimi domokrądcami. Jedyny środek na ukrócenie tak brudnej żydowskiej konkurencji, to nieudzielenie pozwolenia przez władze na domokrądnostwo. Chyba kupiectwo ma prawo, by było bronione przez miarodajne czynniki. Kupiectwo podobno zamierza interwenjować w tej sprawie w Starostwie.

Cudem prawie ocaleni.

Bratuszewo. Dnia 10 bm. w godz. popołudniowych wracali z jarmarku z Nowogomiasta rolnik Franc. Przybylski, żona jego, agent poczty. Danc i nauczycielka Walewska, wszyscy z Pol. Brzozia. W drodze powrotnej koło rol. Haski w Nielbarku koń został trafiony orczykiem, wskutek czego nie był do zatrzymania, skręcając z szosy Niem. Brzozia do Bratuszewa w szalonym pędzie, przyczem powózka się wywróciła w rów szosy.

Przybylskiego i żonę jego przewieziono do ich zamężnej córki Prusakowej w Bratuszewie, nieprzytomnych. Odnieśli ciężkie obrażenia wewnętrzne, zaś Danc i nauczycielka wyszli z lżejszymi tylko obrażeniami. Pierwszej pomocy udzielił dr. Werner oraz zaopatrzył ciężko rannych ks. prob. Zabrocki z Niem. Brzozia.

Radca sierot.

Rakowice. Jako radca sierot na obszar dworski Rakowice ustanowiony został p. Mieczysław Kubacki, kierownik gorzelni z obszaru dworskiego Rakowice.

Bójka na zabawie.

Swiniar. W ub. niedzielę odbyła się tu zabawa, urządzona przez Komitet Tygodnia Szkoły Powszechnej. W trakcie zabawy, wskutek nadmiernego użycia alkoholu, doszło do bójki, w czasie której jeden młodzieniec odniósł poważne uszkodzenie ciała. W związku z temi zajściami, policja dokonała kilku aresztowań. Aresztowanych, podejrzanych o wszczęcie bójki osadzono najpierw w areszcie śledczym, a następnie w więzieniu. Oto, do czego prowadzi nadmierne użycie wódki.

JEDNA KOSTKA
1/4 LITRA BULJONU
Wyrób krajowy

Kradzież.

Krzemieniewo. W nocy z 10 na 11 bm. nieznaną dotąd sprawcą zakradł się do remizy w zabudowaniach p. Zuralskiego i zabrał stamtąd 2 pary półszorek, 2 koce nowe, pasy od bryczki oraz sukmanę furmana. Dochodzenia za sprawcą w toku.

Uprowadzenie konia.

Kazanice. Ostatnio w nocy nieznanymi amatorzy uprowadzili ze zamkniętej stajni ks. prob. Majki klacz, wartości 400 zł i to po drodze wysłanej aż poza zabudowania stoma. Policja prowadzi śledztwo.

Z Pomorza.

Za 10 groszy podatku — zajęcie 2 ctr. kartofli.

Lidzbark. Jak sumiennie, prawidłowo, a zarazem wiele interesująco funkcjonują nasze Urzędy Skarbowe, służyć może następujący autentyczny fakt: Otóż w jednej z okolicznych wiosek zapłaćli 2 rolnicy 3 dni po wyznaczonym terminie podatek drogowy w wysokości 10 gr każdy osobno. Kwoty te odesłano odpowiednią drogą do Urzędu Skarbowego, nie licząc przytem zaległych odsetek. Jednakże nie było co w porządku, gdyż ku ich zdumieniu zjawił się w tych dniach u nich egzekutor skarbowy (bez asysty) z orzeczeniem, że „urości” z tych 10 gr aż 1,50 zł, niby różne koszty itp., więc każdemu 1,60 zł. Wobec tego, że w tej chwili gosposie były same w domu i tak się złożyło (prawie u każdego), że nie miały nawet 1,60 zł na zapłatę, więc egzekutor zrobił zajęcia, u jednego 2 ctr. kartofli, a u drugiego 2 porządne krzesła. I pomyśleć za 10 gr podatku odbyć kilkakilometrową drogę tyle ludziom narobić kosztów? Cóż dziwnego, że ludziom takie rzeczy mocno działają na nerwy.

W kuzni przedwyborczej do rad gromadzkich.

Kiełpiny. Różne wysiłki czyni sanacja w czasie przedwyborczym, ażeby za wszelką cenę listy kandydatów pod swoje zbawcze skrzydła zdobyć. Jednym z tych zabiegów jest utworzenie i przeprowadzenie list kompromisowych, oczywiście z większością kandydatów, do sanacji należących lub conajmniej jej sprzyjających. Takie wysiłki robi się u nas. Zwolowano dwukrotnie zebrania, przedkładano w myśl sanacyjnego pomysłu skombinowane listy kandydatów, wykazujące nazwiska ludzi, nie odpowiadających większości tut. społeczeństwa, wobec czego usiłowania utworzenia jednolitej listy okazały się wprost niemożliwe. Są tacy, miejscowi i pozamiejscowi, którym widocznie na tem skaptowaniu wiele by zależało, gdyż liczą oni na możliwą pochwałę lub innego rodzaju korzyści osobiste. To też na ostatnio ponownie zwołanem zebraniu starano się ze strony sanacji o powtórne przeprowadzenie skombinowanej przez siebie listy kandydatów, lecz i tym razem się sztuka nie udała. Postanowiono wobec tego z naszej strony wysunąć listę własną z kandydatami, którym zupełnie nie zależy na łasce i pochwałach lub osobistych korzyściach. Takich też jedynie należy wybierać.

Osuści wodę wiślaną sprzedawali jako kolońską.

Grudziądz. Bezcelność różnych oszustów posuwa się niekiedy do wprost nieprawdopodobnych granic. Otóż Henryk Kosior oraz Henryk Soszyński, grasując w Chełmnie, Toruniu i Grudziądzu, sprzedawali „najprędniejszego gatunku wodę kolońską” w cenie od 3—5 zł za butelkę. Jak się okazało, zamiast wody kolońskiej w butelkach była zwykła woda wiślana.

Obydwu oszustów ujęto. W t. zw. trybie doraźnym odbyła się rozprawa. Wyrokiem Sądu każdy z oszustów otrzymał po 8 miesięcy bezwzględnej więzienia.

Kilkakrotnie sprzedawali swoje gospodarstwo.

Grudziądz. Przed Sądem Okręgowym w Grudziądzu toczył się sensacyjny proces o oszustwo przeciwko małżonkom Lachowskim z pow. świeckiego. Lachowscy oskarżeni byli o to, że pod pretekstem sprzedaży swej posiadłości pobierali od najwinnych wieśniaków zaliczki na poczet nieruchomości i w ten sposób majątek swój sprzedali kilkakrotnie. Sąd skazał Tomasza Lachowskiego na 3 lata więzienia, zaś jego małżonkę Teklę na 8 miesięcy więzienia.

Statek zatonał na Wiśle.

Tezew. Jadący z Gdyni do Tezewa statek przybrzeżno-morski „San”, będący własnością Tow. Polskiej Żeglugi Rzecznej „Vistula”, wiozący 115 tonn towaru najechał wskutek mgły na mieliznę względnie główkę i rozpruł dno w 3 miejscach. Woda zalała całą halę maszyn oraz magazyny, w których był ładunek kakao, herbaty, wanilii, chemikaliów do garbowania skór, żywicy, śledzi i t. p. Prowizoryczne straty ocenia się na 80 tys. zł. Mocno uszkodzony statek przyholowano wraz ze zniszczonym towarem do Tezewa.

Z dalszych stron Polski.

Pan młody uciekł z przed ołtarza.

Radomsk. Wydarzył się tu arcywesoły wypadek ucieczki pana młodego z przed stopni ołtarza. Na kobiercu ślubnym w kościele parafjalnym stajeli Władysław Kulwiak z Radomska i panna Potrabska, córka sołtysa z Suchej Wsi.

W pewnym momencie, gdy ceremonia miała się rozpocząć, naręczony okazał silne zdenerwowanie i wśród ogólnego zdziwienia uciekł z kościoła. Ślub oczywiście nie odbył się. Panna młoda, płacząc i narzekając, udała się spowrotem do domu.

RUCH TOWARZYSTW.

Lubawa. Zebranie Związku Inwalidów Wojennych R. P. Koła w Lubawie odbędzie się w niedzielę 14 bm. o godz. 14-tej w lokalu p. Zg. Zielińskiego ul. Grunwaldzka. Ze względu na ważne sprawy przybycie jest konieczne. Zarząd.

Nowe miasto. Październikowe posiedzenie „Towarzystwa Paszeczarzy na Nowe miasto i okol.” odbędzie się we wtorek 16 bm. o godz. 13 u p. Serożyńskiego. Zarząd.

Zwłoki króla Aleksandra wracają do Ojczyzny.

Paryż. Postanowiono, że zwłoki królewskie zostaną przewiezione do ojczyzny na krążowniku „Dubrovnik”, który opuścił już port o godz. 16.

„Dubrovnikowi” towarzyszą dwa krążowniki francuskie i dywizjon kontrtorpedowców. Prezydent Lebrun towarzyszył zwłokom królewskim aż do starego portu. Zwłoki króla już dobijają do brzegu jugosłowiańskiego. Eksportacja zwłok ministra Barthou odbyła się 11 bm. wieczorem.

Ciekawy dokument.

Pewien wójt powiatu lubawskiego wysłał do męża zaufania listy kompromisowej rady gromadzkiej następujące pismo:

Wójtostwo dnia 11. X. 1934.
L. dz.

Wedle rozporządzenia pana Starosty winna być lista kompromisowa, zawarta w . . . dnia . . . natychmiast oddana do wójtostwa celem przechowania takowej. Wzywa się p. pełnomocnika o natychmiastowe złożenie takowej w biurze wójtostwa. podpis i stempel.

Regulamin wyborczy opiewa: § 11. 1. W ciągu następnego dnia po dniu ogłoszenia przez wójtę (sołtysa) wyborów wyborcy gromady, a w razie podziału w okręgi wyborcze wyborcy okręgu wyborczego mają prawo zgłoszenia do przewodniczącego gromadzkiej komisji wyborczej kandydatów na radnych gromadzkich oraz kandydatów na zastępców radnych gromadzkich dla swej gromady lub dla swego okręgu wyborczego.

Wielki proces o zajęcia w Rajkowie.

Tezew. Na czwartek 11 bm. została rozpatrywana sprawa zajść w Rajkowie i Wielkim Garcu w powiecie tezewskim, które miały miejsce w dniu 3 czerwca bieżącego roku.

Na tawie oskarżonych przed zamiejscowym wydziałem karnym sądu okręgowego w Starogardzie zasiadli członkowie Stronnictwa Narodowego wydziału „Młodych” w Tezewie: Jan Czubek, Jan Kamiński, Władysław Smuda — wszyscy z Subków, Józef Hersztowski i Paweł Katuski z Rudna, Adam Gierszewski z Subków, Paweł Cymanowski z Rajków, Józef Antkowiak z Małego Garca, Feliks Andrzejewski, Wiktor Andrzejewski, Wiktor Marx, Brunon Goering, Czesław Walczak i Franciszek Różański, wszyscy z Tezewa oraz Józef Nabakowski z Rajków.

To zajść w Rajkowie i Wielkim Garcu powiat Tezew jest następujące: Wydział Młodych Stronnictwa Narodowego w Rajkowie uzyskał od starostwa powiatowego w Tezewie zezwolenie na urządzenie w dniu 3 czerwca w Rajkowie zabawy leśnej, na którą zaprosili okoliczne placówki. W dniu 2 czerwca o godz. 22 doręczono w Rajkowie pismo, zabraniające urządzenia zabawy, co stało się bezpośrednią przyczyną zajść, jakie dnia następnego miały miejsce tamże. W dniu tym do Rajków przybyło około 800 Młodych. W międzyczasie przybył do Rajków silnie uzbrojony w karabiny oddział Strzelca, z którym doszło do krwawych starć, podczas których przybyły z Tezewa i okolicy silne oddziały policji w chelmach stalowych.

Sejmik Związku Spółdzielni Zarobkowych.

W dniu 22 i 23 bm. odbędzie się w Warszawie sejmik Związku Spółdzielni Zarobkowych i Gospodarskich Stowarzyszeń w Poznaniu.

Skonfiskowane.

Ohydne świętokradztwo w Potulicach.

Pulice. Zbrodni świętokradztwa i profanacji grobowców dopuszczono się w nocy na środę w kościele parafialnym w Potulicach.

Złodzieje wtargnęli do wnętrza przy pomocy wytrychów, rozbili tabernakulum, skradli kielich z komunikantami i oprawę do monstrancji.

Po zbezczeszczeniu świątyni zbrodniarze wtargnęli do podziemi i otworzyli trzy trumny w grobowcu rodzinnym Biegańskich. Naruszony w ten sposób spokój zmarłych, złoczyńcy, nie zabrawszy z grobu niczego, zbiegli niepoznani.

Ikaromenippos czyli wzlot na skrzydłach do nieba.

Drukiem i nakładem „Drwęcy” Sp. z o. p. Nowemiasto Pom., a autorstwem znanego na Pomorzu uczonego filologa i lingwisty, pierwszego organizatora szkolnictwa polskiego na Pomorzu, em. profesora gimn. dr. J. Langego w Nowemście, ukazała się broszura pod powyższym nagłówkiem. Ludzkość, przykuta do ziemi, już od najdawniejszych czasów starała się wyzwolić ze swych więzów, kierując swe myśli ku napowietrznym szlakom. Pod tym względem znane są bajeczne przygody nieszczęśliwego Ikarosa, ale daleko mniej znane jest o wiele śmielsze przedsięwzięcie wzbicia się aż do samego nieba, którego podług Lukjana, sławnego filozofa i retora, żyjącego w drugim stuleciu po narodzeniu Chrystusa, dokonał niejaki Menippos, nazwany z tego powodu przez autora Ikaromenippos.

Powyższa broszurka opracowana jest właśnie podług owej fantastycznej opowieści Lukjana. Dziś, w czasie urzeczywistnienia najśmielszych już prawie marzeń naszych przodków, gdzie niezliczone mnóstwo najrozmaitszych aparatów lotniczych swobodnie pruje nie tylko bezbrzeżne przestrzenie powietrzne, gdzie nie tylko zuchwalsze jednostki osmielają wzbijać się w stratosferyczne przestworza, ale nawet wycieczają już swe umysły i zabiegi, by dostać się w planetarne rejony, tego rodzaju marzenia naszych przodków z odległości kilku tysięcy lat wstecz muszą wzbudzić bezprzebieżnie żywe zainteresowanie.

To też nie wątpliwy zgoda, że broszurka powyższa znajdzie wielką poczytność i w tysiącach egzemplarzy rozejdzie się po całej Polsce.

Nabyć ją można po cenie 1 zł w pojedynczych egz., a poczynawszy od 10 egz. po cenie 70 gr za egz. w Drukarni i księgarni „Drwęca” sp. z o. p. Nowemiasto Pom.

Wielki pożar w Borysławiu. — Przeszło milion zł strat.

Borysław. Wybuchł tu olbrzymi pożar w magazynach głównych koncernu naftowego „Małopolska”. Plomienie objęły z gwałtowną szybkością 4 główne gmachy, gdzie znajdowało się wiele cennych aparatów i narzędzi technicznych. Pastwą plomieni padło również kilkadziesiąt motorów elektrycznych, liny wiertnicze i t. p. Straty wynoszą 1.300.000 zł. Na sumę tą magazyny były ubezpieczone. Groźny pożar ugaszono po 10 godzinach.

KĄCIK RADJOWY

Audycje Polskiego Radja w Warszawie.

Sobota, dn. 13. X. 6.45 Audycja poranna. 12.10 Muzyka tan. z Krakowa. 13.00 Dzień. poł. 13.05, 15.45 Płyty. 15.35 Przegląd giełdowy. 16.30 Wesoła audycja dla dzieci ze Lwowa. 17.00 Pieśni. 17.20 Wesoła fortepianowa. 17.50 Odezyt z cyklu „Dom i rodzina”. 18.00 Wiad. roln. 18.10 „Życie kulturalne i artystyczne stolicy”. 18.15 Muzyka lekka. 18.45 „W gościnie u KOP'u”. 19.00 Piosenki ludowe. 19.20 „Szamotoły — gród Halszki z Ostroga” (Tr. z Poznania). 19.30 Płyty. 19.50 Wiad. sport. 20.00 Muzyka lekka ork. P. R. 20.45 Dzień. wiecz. 20.55 „Jak pracujemy w Polsce?” 21.00 Koncert popularny ork. symf. P. R. 21.45 „Wieś w literaturze bolszewickiej”. 22.00 Koncert reklam. 22.15 Muzyka tan. 23.05 Obrazek „Proszę Kochanego sądu!”. 23.35 Płyty. 24.00 Muzyka tan.

Niedziela, dn. 13. X. 9.00 Audycja poranna. 10.30 Tr. nabożeństwa z kościoła św. Krzyża w Warszawie. Kazanie pt. „Miłość chrześcijańska a sprawiedliwość wzajemna”. Po nabożeństwie muzyka rel. z płyt. 12.15, 13.15 Poranek muz. z Filharmonji Warsz. 13.00 „Przez lądy i morza”. 14.00 Płyty. 15.00 Pogadanka roln. ze Lwowa. 15.15, 15.35 Pieśni. 15.25 „Przegląd rynków prod. rolnych”. 15.45 „Wrażenia z pobytu robotnika w Bułgarii”. 16.00 „Janosikowa ostatnia wyprawa zbójcka”. 16.20 Recital wiolonczelowy Wilkomirskiego. 16.45 „Łamigłówek”. 17.00 Muzyka do tańca. 17.50 Pamiętnik d-ra Lasockiego. 18.00 W 125-tą rocznicę urodzin Słowackiego skróć dramatu pt. „Horsztyński”. 19.15 „Człowiek czynu — człowiek nauki”. 19.30 Koncert Chóru „Eryano” ze Lwowa. 19.50 Felj. aktualny. 20.00 Koncert wiecz. 20.45 Dz. wiecz. 20.55 „Jak pracujemy w Polsce?” 21.00 „Na wesołej lwowskiej fali”. 21.45 Wiad. sport. 22.00 „Skrzynka pocztowa techn”. 22.15 Koncert reklam. 22.30 Muzyka tan.

Poniedziałek dn. 15. X. 6.45 Audycja poranna. 12.10 Koncert. 13.00 Dzień. połudn. 13.05 Płyty. 15.30 Wiad. o ekspozycji polskim. 15.35 Przegląd giełdowy. 15.45 Koncert ze Lwowa. 16.45 Lekcja języka niemieckiego ze Lwowa. 17.00 Recital śpiewaczy. 17.25 „Skrzynka pocztowa. 17.35 Płyty. 17.50 „Gospodarka człowieka na morzu”. 18.00 „Skrzynka pocztowa rolnicza”. 18.15 Recital fortepianowy. 18.45 „Ostatnia jesienna wycieczka”. 19.00 Audycja żołnierska. 19.25 Chwilka społeczna. 19.30 „W ojczyźnie Napoleona”. 19.50 Wiad. sport. 20.00 Muzyka lekka ork. P. R. 20.45 Dzień. wiecz. 20.55 „Jak pracujemy w Polsce?”. 21.00 I-szy Koncert Historycznej Muzyki Polskiej z Krakowa. 21.45 „Technika i kultura”. 22.00 Koncert reklamowy. 22.15 Płyty. 23.05 Muzyka tan.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Dolar 5.25; frank francuski 34.85; frank szwajcarski 171.30; funt szterling 25.70; marka niemiecka 193.50; szyling austriacki 99; korona czeska 21.75.

GIEŁDA ZBOŻOWA W POZNANIU.

Notowania oficjalne z dnia 11. 10.

Placono w złotych za 100 kg.

Zyto	17.50—17.75
Pazienica	17.00—17.50
Jęczmień	19.50—20.00
Owies	17.00—17.50
Mąka żytnia	21.25—22.75
Mąka pszenna 65 proc	26.50—27.00
Groch Victoria	41.00—45.00
Groch Folgera	32.00—35.00
Gorzeyca	51.00—55.00
Mak niebieski	40.00—45.00

Za redakcję odpowiedzialny: Wacław Weilandt w Nowemście.
Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkod w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonej numerów lub odszkodowania.

Zgubiłem książeczkę wojskowa oraz legitymację Ubezpieczalni Społecznej, które unieważniam.
Kurt Mielke, Nowydwór.

Obrączki ślubne
najkorzystniej poleca
Fr. Łążyński,
Lubawa.

Osadę
64 morgową Targowisko sprzedam zaraz. Cena 10000 zł.
Wiadomość Lubawa,
Aleje Hallera 1. Matrasiowa.

Polecam
większą ilość słomy paszy, kartofli, buraków i brukwi
Stanisław Morzy,
Nowemiasto, wyb.

Licytacja

W czwartek, dnia 18 października o godz. 11 przed poł. komornik Sądu Grodzkiego Wizimski, sprzedawać będzie w majątku Kurzętnik:

1 samochód osobowy „Fiat”, 1 samochód półciężarowy „Ford”, 1 wylęgarnię na 450 jaj, 1 wylęgarnię na 120jaj, 4 koła gumowe do bryczki i 1 śrutownik.

TANIE

Żelazka elektryczne

w wielkim wyborze
poleca

„Drwęca”, Druk. i Księg.

Mogą się zgłosić od zaraz pomocnik stolarski i 2 uczni
T. Hermann, mistrz stolarski
Działdowo, ul. Dworcowa 10.

Uczeń
potrzebny od zaraz. Nauka bezpłatna

Jan Kozłowski,
mistrz kowalski, Mikołajki.

Węgiel
opałowy i kowalski poleca
Fr. Tysler, Lubawa.
I. a Prima górnośląski

węgiel
stałe na składzie poleca
A. Nadolny, Nowemiasto,
Rynek.

Tapety

w wielkim wyborze
— poleca —

Księgarnia „Drwęca”

Do moczenia bielizny najlepiej nadaje się Henko-soda do prania i bielienia.